Fotoreportajul NOSTRU

LA BRĂILA

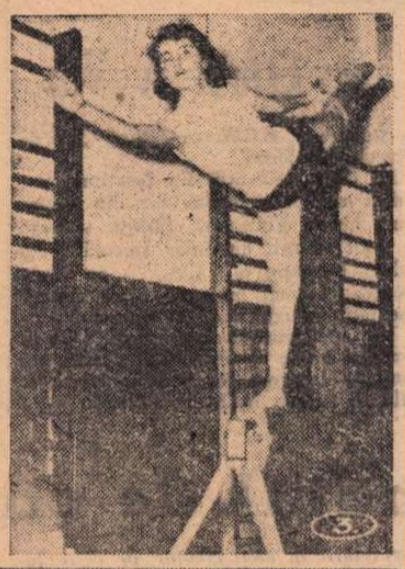

Vizita noastră la Brăila a început cu Fabrica de confecții. Aici am găsit executînd programul de gimnastică în producție pe tinerele muncitoare ale întreprinderii (Foto 1). Tot aici am aflat că instructoarea de gimnastică, tov. Cornelia Constantin din secția de produse sincron, este fruntașă în producție, obținînd lunar depășiri de plan cu peste 20 la sută.

Fotbalistul Ion Lungu din echipa C.S.M. Brăila este un harnic și priceput muncitor. În prezent lucrează la Uzinele Laminorul nr. 1. Iată-l (în fotografia nr. 2) lucrînd cu grijă la un lagăr pentru o turbină de energie electrică, care cere o înaltă calificare profesională.

În fotografia nr. 3 o putem vedea pe utemista Constanța Pateraș de la Școala medie „Nicolae Bălcescu" clasa a X-a C, lucrînd la bîrnă. Una din dorințele sale este să ajungă o gimnastă fruntașă...

În asociația sportivă Dunărea se desfășoară o bogată activitate la box. La fiecare antrenament vin regulat peste 20 de tineri boxeri. În fotografia nr. 4 tînărul antrenor Gheorghe Baltă, lăcătuș la șantierul naval Brăila, dă indicații tehnice celor doi elevi.

Elevii școlii elementare nr. 7 din localitate sînt mari amatori de gimnastică. În fotografia nr. 5 îi putem vedea pe elevii clasei a VI-a urmărind un exercițiu la sol al colegului lor Vasile Dima, care abia a împlinit 12 ani.

Fotoreportaj de Gh. Giurgiuveanu

Prin satele moldovene: MIROSLĂVEȘTI

Scrisoarea cuprinde lucruri interesante. În cîteva rînduri facem cunoștință cu succesele țăranilor întovărășiți, cu victoriile tinerilor sportivi din Miroslăvești și cu... autorul scrisorii: ȘTEFAN IOAN — președintele asociației sportive Avîntul. Era o invitație de a porni la drum, spre Pașcani și de acolo — printr-o miniaturală vale a Prahovei — spre așezarea de unde cu cîteva zile în urmă poștașul ne adusese scrisoarea unui tînăr și entuziast învățător, prieten al sportului. Și, mai era ceva: ȘTEFAN IOAN scria pentru prima oară redacției noastre...

CÎND FOTBALUL SE JUCA CU CIUBOTELE

Oamenii s-au cam strîns pe la case. Ploaie mărunță, rece, de primăvară. Bate și vîntul. E frig. Mă uit la cel care ne vorbește. E încă un om tînăr (deși aflu cu surprindere că a fost... 43 de ani învățător în comună) și plin de sănătate. Cuvintele izvorăsc cu căldură. Vorba dulce, domoală...

— Așa, flăcăilor! Eram pe atunci vreo 20 de sportivi. Fotbaliști și jucători de oină. Fotbal jucam cu ciubote și cine era „bec" (că el dădea mai tare) alerga cînd după minge, cînd după ciubotă...

Tinerii rîd cu poftă. Unul întreabă: *Nu era echipament?*

Surîde îngăduitor povestitorul. *„Ce echipament? În schimb, aveam „materiale sportive". Făcusem rost de o minge și, să vedeți minunăție, aveam și o... pompă* (că mereu ni se spărgea mingea, o lipeam și iar o umflam).

Nu mai discutăm despre sportul de ieri. Nici nu mai avem ce.

PINĂ SUS, SPRE VERȘENI...

Instantanee din sportul de azi. Cu îngăduința cititorilor vom da puțin înapoi filele calendarului, pînă într-una din zilele cînd pe dealul de la Ingliță, pînă sus spre Verșeni, se-ntindea, nesfîrșită, mantia iernii.

Dealul seamănă unui imens stadion de atletism. Nici nu știi unde să privești mai întîi. Start în concursul de săniuțe (în comună sînt aproape... 1000 de săniuțe). Nu-s numai copii. Iată-i și pe schiori. Centrul de inițiere îl afli sus pe dealul Gruiului. Au țăranii întovărășiți schiuri? Cîte vrei. Unii le-au cumpărat, alții și le-au făcut singuri (Vasile Albu, Costache Dascălu...) Sînt mai bine de 70. Au intors oamenii cojocul cu fața la spate, l-au transformat în... hanorac și au pornit-o cu schiurile la deal. Acum poate să bată vîntul cît o vrea!

Am aflat și povestea bobului. Am notat-o pe scurt: Ștefan Ioan și alți cîțiva tineri l-au construit acum vreo doi ani. Au fost discuții multe. Cît de mare să fie? Unii ziceau: „de doi", alții „de patru". Pînă la urmă l-au făcut de... 14 (ca să aibă loc cît mai mulți). Și au început concursurile. Distanța, cam 1000 de metri. Dar, cum să știi care a cîștigat cînd n-ai cronometru? S-a găsit soluție și pentru asta. Cîștigă echipajul care... lăcrimase mai mult (presupunîndu-se că a mers mai iute). Și n-au fost... contestații. Tuturor le-a plăcut întrecerea. Secția de bob are astăzi peste 100 de membri.

LA „APUS DE SAT" ȘI SPRE ȘOSEAUA MARE

Moldova își mînă domol apele. Aici, la apus de sat, vin în zilele calde sute de tineri. Nu numai la joacă, nu numai la scăldat. Învață să înoate. Sînt organizate concursuri. Numărul tinerilor talentați este destul de mare. Dar nimeni nu-l întrece deocamdată pe țăranul întovărășit Jean Neofet. Să vedem în vara aceasta...

Alt loc de întîlnire a tineretului: terenul de sport dinspre șoseaua mare. Și aici e de spus o poveste. Terenul l-au arat sportivii, tot ei l-au greblat și l-au tăvălugit. Grinzi pentru porțile de fotbal a adus Radu Munteanu. Și pe urmă, primul meci (poate n-ar trebui totuși să amintim că cei din Miroslăvești au pierdut cu 9—0). Eh, dar asta s-a întîmplat mai de mult. Acum e greu să-i întreci pe fotbaliștii din Miroslăvești. (Să spună cei din Muncelul de sus, Mogoșești, Păstrăveni, Blăjești, Ruginoasa). Echipa — în care cei mai buni sînt Mihai Axinte, Nicolae Neofet, Costache Taou și frații Andreescu — este antrenată de președintele asociației tov. Ștefan Ioan. Ne-a spus un lucru foarte interesant: *„Nu știm prea bine cum se face încălzirea, dar la fiecare antrenament jucătorii înconjoară de cîte... șase ori terenul de fotbal* (ar putea să învețe și alții) *și văd că merge".*

Am mai notat că la unele jocuri, cum a fost cel cu Munca-Pașcani, vin și cîte 1000 de spectatori.

PALETE CHINEZEȘTI...

Cu 2—3 ani în urmă întreg inventarul sportiv al asociației Avîntul cuprindea doar cîteva tricouri și 7—8 perechi de ghete de fotbal. Acum există material și echipament de peste 11.000 lei. Sportivii au curățat zeci de hectare de izlaz și cu banii cîștigați și-au cumpărat mingi, plase, discuri și sulițe, tricouri, pantofi de tenis... Am văzut și cîteva palete chinezești. Ce vreți, și aici la Miroslăvești sînt sportivi fruntași!

„COMPLETĂRI"

La Miroslăvești se joacă oina. Atletismul se dezvoltă tot mai mult (Mihai Axinte a fost finalist al „Cupei Moldovei"). Băieții și fetele se întrec pe terenul de volei. Concursurile de ciclism sînt așteptate cu multă nerăbdare (peste 70 de țărani întovărășiți și-au cumpărat biciclete și participă la întreceri). Șah se joacă peste tot, la căminul cultural, pe uliță, în ceasurile de răgaz, seara tîrziu, acasă. În Miroslăvești sînt mulți, foarte mulți amatori de trîntă, de popice, de handbal, de baschet.

725 de tineri din întovărășirile agricole „Vasile Roaită", „6 Martie", „Mihail Sadoveanu", „7 Noiembrie" etc. sînt membri ai U.C.F.S.

Nu, nu sînt simple completări la cronica sportivă a Miroslăveștilor.

*

Ploaia s-a întețit. Grăbim spre șosea. Ne însoțește președintele asociației sportive Avîntul și încă 2—3 tovarăși. Sînt bune gazde. Pe drum, Ștefan Ioan ne spune: *Să nu credeți că totul merge strună. Am avut și mai avem destule greutăți. În unele probleme încă nu ne pricepem așa cum trebuie. Și apoi, nu întotdeauna toți oamenii înțeleg să ne sprijine. Anul trecut am programat meciuri pentru un campionat de fotbal al comunei, dar nu s-a prezentat nici o echipă. Băieții de la oină nu prea vin la antrenamente. Prea puține fete fac sport în comuna noastră. Unii schiori n-au adus nici pînă acum schiurile luate de la asociație. Alții întîrzie să-și plătească cotizația...*

Notez fugar aceste cîteva note critice. În minte îmi stăruie totuși bogata viață sportivă pe care am cunoscut-o aici la Miroslăvești. Și întreb: *Cum ați reușit să faceți atîtea lucruri frumoase?*

— Am muncit mult. Tuturor ne place sportul. E prieten bun al țăranilor întovărășiți din comuna noastră. Dar, n-am fi făcut noi prea multe fără ajutorul tovarășului (și arătă cu mîna spre unul din cei care ne ținuse tovărășie în drum spre „șoseaua mare"). L-am privit atent pe omul către care se îndreptau — simplu, firesc — gîndurile de recunoștință ale tinerilor sportivi din Miroslăvești. Pînă atunci vorbise doar din cînd în cînd, cu competență, dar cu multă modestie.

— E tovarășul Prodalea, instructor raional de partid...

Am înțeles mult mai bine toate lucrurile.

DAN GÎRLEȘTEANU

Crosul de mase „Să întîmpinăm 1 Mai"

(Urmare din pag. 1)

o susținută muncă de popularizare a întrecerilor prin afișe propagandistice, gazete de perete și stația de radioamplificare. „Primele concursuri în cadrul asociației — *ne spunea tov. D. Chiose, președintele asociației sportive,* vor avea loc în aceste zile și sperăm că numărul concurenților va depăși cu mult pe cel din anii trecuți".

Despre pregătiri asemănătoare ne-au vorbit și tov. Vasile Benghe președintele asociației sportive Metalaglobus, sau tov. N. Tudorache — secretarul asociației sportive Electroaparataj. Din păcate însă, există și altfel de... exemple.

LIPSĂ DE INIȚIATIVĂ

La fabrica de mase plastice „București" l-am întîlnit pe tov. Dan Petrescu, secretarul asociației sportive Viitorul.

— Crosul „Să întîmpinăm 1 Mai"? N-am făcut încă nimic. De altfel, nu am primit nici instrucțiuni în acest sens de la consiliul raional U.C.F.S. Dar pentru că ne-ați adus aminte, vom face... *Și, tov. Petrescu și-a notat liniștit în carnețel de însemnări: crosul „Să întîmpinăm 1 Mai". Participanți: 20 băieți și 10 fete. Faza pe asociație.*

30 de concurenți într-o întreprindere cu aproximativ 1300 de salariați! Să recunoaștem că e mult prea puțin față de posibilitățile existente.

Situații asemănătoare ne-au oferit și vizitele de la asociațiile sportive Solex și Timpuri Noi, care numără cîte 320 și respectiv 700 membri U.C.F.S., sau la fabrica de tricotaje „Bela Brainer" unde răspunsul primit din partea tov. D. Marian — președintele asociației sportive, a fost de-a dreptul uimitor: „Tov. Alex. Leontescu, responsabilul cu probele G.M.A., a fost în concediu și în lipsa sa nimeni nu s-a ocupat de această problemă!" *Iată așadar cîteva situații care denotă dezinteres față de una din cele mai îndrăgite competiții de masă ale tineretului nostru.*

După cum se știe, primele întreceri ale crosului „Să întîmpinăm 1 Mai" în cadrul asociațiilor sportive (prima fază), atît din Capitală cît și din întreaga țară, au loc în aceste zile. Este de datoria tuturor consiliilor asociațiilor sportive, care nu au dovedit pînă în prezent o preocupare față de această importantă manifestare sportivă să treacă la fapte. Acestea pot și trebuie să ceară neîntîrziat și sprijinul organizațiilor U.T.M. din cadrul întreprinderilor respective în vederea angrenării unui număr cît mai mare de tineri la aceste frumoase întreceri, cît și pentru organizarea în cele mai bune condiții a fazei pe asociație.

Cu lotul olimpic la muncă patriotică

(Urmare din pag. 1)

a luptătorilor Gheorghe Popovici, Ion Țăranu, Gheorghe Dumitru, Ion Cernea și Marin Cristea. Aceștia din urmă însă, susțineau că ei au fost în număr mai mic, dar, recunoșteau că în „manșa" a doua trăgătorii au mers mai bine.

Ultimii au părăsit terenul cei de la transplantatul pomilor.

— Au făcut treabă bună — ne spune conducătorul camionului. Noi cu zece oameni ridicăm un pom. Ei, numai cu patru. Apoi privind admirativ spre Negrea:

— **Are forță băiatul ăsta!...**

— **Îl cunoști?**

— **Eu?... A existat gală de box care să-mi scape?...**

În sfîrșit, sportivii așază în ordine uneltele cu care au lucrat și părăsesc șantierul. De pe schele, constructorii le fac semne cu mîna. Sportivii le răspund. Pe fața lor citești acel zîmbet de mulțumire, pe care ți-l dă participarea la măreața operă de construcții ce se desfășoară în patria noastră. În registrul de evidență al șantierului, „olimpicii" au mai înscris 70 de ore de muncă patriotică.

V. TOFAN